

**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla XLVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](#)

D. Petri Duen.

5 Fallit quinto quando iniquitas interlocutoriae sententiae detecta per allegationem iuris & non facti: tunc enim non est necesse declarare causas in appellatione. Ita Bald. in l. minoris. nu. 7. C. de his quibus ut indi.

6 Fallit sexto secundū Bal. in l. hi qui ad ciuilia. nu. 2. C. de appellatice quando præcedit cause cognitio, & tunc habet locum: locus vbi non præcedit sed sequitur. Exemplum: si aliquis esset nominatus ad officia publica & appellasset, vel nuntiatione noui operis que fit per prætorem, venit iustificanda ex nouis actis postea probandis, vt in l. de pupillo. in §. me minisse. ff. de no. ope. num. idem dicit in præcepto factō a iudice cum cause cognitione: quia potest iustificari ex iam dictis postea probandis, secundum eum: quia magis accedit definitiue quam interlocutorie.

7 Fallit septimo quando iudex a quo appellatur non fuisse passus acta facta coram se scribi, vel appellati copiā dari, poserit pars appellans per testes coram iudice appellationis hoc probare, argu. 2. C. vt lite penden, et ita expresse tenet Bar. in l. eius qui nu. 8. in ff. de appella, recip.

REGULA XLVIII.

A P P E L L A T I O a definitiua potest iustificari ex nouis causis et ex nouis probationibus. Hanc regulam probat text. in l. per hand. & ibi doctor. C. de tempor. appella. & in l. eos. in §. si quid autem C. de appella. Bar. in l. eum qui ff. de appell. nu. 7. habetur in c. fraternalitatis. de testib.

1 Primo fallit dummodo nouae probationes que producuntur per testes non sive super eisdem articulis vel directo contrariis propter timorem subornationis, sed super nouis articulis dependentibus a veteribus facientibus ad cām, vt est tex. in Cle. 2. de testib. ita Bar. in d. l. per hāc C. de tempor. appella. nu. 4. idem Bar. & Doct. in Auth. qui semel. C. de proba. Abb. & Feli. in d. c. fraternalitatis.

2 Secundo limita dummodo nouae probationes recipiantur & producantur super repetita & deductā in causa principali, & non super nouare & novo libello, nam si in causa principali petiū bouem, nō possum in causa appellationis petere equum, & producere probationes super equo. Phil. Franc. in c. cum ecclesia. nu. 13. de app. Nam iudex cause appellationis nō cognoscit nisi de eo de quo cognovit iudex cause principalis, vt tenet Bar. in l. j. C. si aduer. liber. Quod tamen intellige nisi aliquis egisset ex testamento, vt heres: quod testamentum fuit pronuntiatum in validum, quia potest in causa appellationis agere & idem ab intestato, quia iuri quod ignorat fieri competere non videtur renuntiasse, vt in l. mater. ff. de inoffi. testa ita Matth. de Afflict. in deci. Neap. deci. liij.

3 Tertio fallit in exceptione dilatoria, que si non fuit apposita in tempore in cā principali, non potest postea apponi in causa appellationis,

Regulae utriusque iuris selectæ. 29

lationis, vt in l. ita demum. & ibi Bal. & Alex. C. de procur. vbi dicit quod illa lex non est alibi in iure ad limitationem huius regulæ & sic per illum tex. tenet. Ias. in l. si arrogator. nu. 59. ff. de adopt. Felin. in c. ad audientiam. el. 2. nu. 13. de rescript.

- 4 Quarto limita quando scienter & per negligentiam fuit aliquid omissum in prima instantia. Vt tenet Anto. de Butr. in cap. ad audienciam. el. 1. nume. 12. de rescript. & ibi Feli. nume. 14. & idem in simili dixit Barto. in Authent. at qui semel. nu. 12. C. de probat. Hippol. in sing. ccclx.

REGULA XLIX.

Appellans potest renuntiare appellationi, & reuerti ad iudicem a quo. c. interposita §. ille denique. & ibi glo. in uerbo, contradicitione partis de appell.

Hanc regulam limita decem modis, vt per Preposi. in d. §. ille denique. nu. 7. usque ad finem.

REGULA L.

Appellare tertio non licet, iuxta text. in l. vna. C. ne liceat in una ead. cau. Circa quam regulam vide Hippol. in l. extra territorium nu. 49. ff. de iurisd. om. iudic. & in l. vnic. nu. 160. C. de rapt. virg. Pau. Paris. in consil. 109. nu. 15. volu. 4.

Hanc regulam amplia dupliciter, & limita quinque modis, vt per Philip. Deci. in c. sua nobis. nu. 13. de appell.

- 6 Limita sexto ultra eum, vt non procedat in supplicatione: nam poterit quis supplicare, vt supra dixi in regula xlviij. & Bernar. de Loco in regula dcccix. ponit hanc limitationem.

REGULA LI.

Appellationi renuntiare videtur, qui post appellationem coram iudice a quo, aliquid agitauerit. l. sed si. ff. de iudic. & 1. 3. §. falsus. ff. rem rat. hab. & c. gratum. de offic. delega. Hanc regulam cum quinque fallen. ponit Soc. in reg. 25.

Limita eam quindecim modis, vt per Prepo. in solitudinem. nu. 18. de appell.

REGULA LII.

Appellari a sententia interlocutoria, de iure ciuili non potest. Hanc regu. probat text. in l. ante sententiam. ff. de appella. recipie. & in l. ante sententiam. C. quorum appell. reci. Regia. l. iiiij. titul. xvi. libr. iij. ord.

Limita primo, quando appellatur super carcere vel tortura, tunc admit.